

[Munch-Petersen.]

Aar, at den faste Kapital faktisk ikke har haft den Værdi, som man har regnet den til, det vil sige, at Firmaet faktisk har været insolvent. Noget fuldkomment Billede faar man ikke, fordi Regnskabet for 1922 stadig ikke foreligger. Vi har kun faaet den Oplysning, at der er et Driftsunderskud paa 6 Mill. Kr. Oplysning om Regnskabet for 1932 sammen med en Række andre Oplysninger skal ikke for nærværende frem for Offentligheden, men man kan vel nok faa disse Oplysninger i det fortrolige Udvalg, som skal nedsættes, og som ene skal have Tingene at vide.

Til Trods for dette er der, som det allerede er fremhævet, i disse Aar udbetalt store Summer som Tantième til Bestyrelsen, som Tantième til Direktionen, som Udbytte til Aktionærerne og Honorarer, i alt over 25 Mill. Kr. Det er mærkeligt, at der ikke fra Aktionærernes Side er rejst Indvendinger mod disse Forhold, at man ikke har rejst Spørgsmaalet om, hvorledes det forholder sig med dette privatkapitalistiske Udbytteforetagende.

En Aktionær som Hr. Kjærboel kunde jo have rejst disse Spørgsmaal, hvis han havde ønsket det, og han har jo ogsaa en vis Forbindelse med Handelsministeren. Man hævder, at den Reorganisation, man nu vil gennemføre, alene sker af Hensyn til Arbejderne, men i Praksis sker der ingenting af Hensyn til Arbejderne. Hr. Kjærboel paa-taas at være Repræsentant for Arbejderne. Hans Opgave har været i Firmaet Burmeister & Wain den, som det ærede Medlem Hr. S. Munk karakteriserede som Arbejderens Opgave, nemlig at den praktisk indstillede Mand paa Arbejdspladsen ofte vil være til stor Hjælp for Ledelsen; og man kan jo ogsaa sige, at det ærede Medlems Partifælle Hr. Kjærboel netop har opfyldt denne Opgave: at søge at være til Hjælp for Ledelsen, bl. a. ved ikke at afsløre det Underskud, som der faktisk var i dette Foretagende, for ikke at skade den privatkapitalistiske Ledelse.

Nu forsøger man altsaa at stille det op, som om man intet har vidst og intet har forstaaet. Det ærede Medlem Hr. Rager har i Dag omtalt Bestyrelsens Stilling, og det ærede Medlem rejste Spørgsmaalet om, at Aktieselskabsloven var overtraadt. Man kan ogsaa stille andre Spørgsmaal, nemlig med Hensyn til Statens Eksportkreditter, som det, saa vidt det er blevet oplyst, ikke forholder sig helt juridisk korrekt med. Der er kommet visse Oplysninger frem om, at Penge, som skulde have været indbetalt til Staten, er gaaet ind i Firmaets Kasse,

og jeg vil gerne spørge Handelsministeren om, hvordan det forholder sig med dette Forhold.

Naar det er rigtigt, at der faktisk her foreligger Overtrædelser af forskellige Lovparagraffer, vil jeg ogsaa gerne spørge Justitsministeren, om han vil være lige saa hurtig til at rejse Tiltale i dette Tilfælde, som han har været til at faa rejst Tiltale overfor forskellige Deltagere i Arbejderdemonstrationer, om disse Herrer, som her har gjort sig skyldige i Lovovertrædelser, øjeblikkelig vil blive sat i Varetagtsfængsel for at sikre, at de ikke hindrer Sagens Oplysning. Jeg vil gerne spørge, om Justitsministeren paa denne Maade vil haandhæve Loven, som hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Rager jo har paavist er blevet overtraadt, eller om Justitsministeren i Stedet ligesom i de Tilfælde, jeg talte om, overfor Deltagere i Arbejderdemonstrationer vil sørge for; at Loven bliver overtraadt.

Det var Spørgsmaalet om Ansvar fra Bestyrelsens og Direktionens Side. Men i Virkeligheden stiller Handelsministeren det jo op paa samme Maade, som det ærede Medlem Hr. Rager her skildrede, at man intet ved og intet har forstaaet, og hvordan forholder det sig da med Handelsministerens Ansvar? Hvordan forholder det sig eventuelt med Handelsministerens kriminelle Ansvar i disse Forhold? Det kunde være udmærket at faa disse Ting nærmere oplyst.

Og hvordan forholder det sig med Statens Tab ved Burmeister & Wain? Handelsministeren udtalte ved Behandlingen af Henstandsloven to Ting, som jeg gerne med Formandens Tilladelse vil citere. For det første udtalte Handelsministeren:

„Jeg tror ikke, jeg har sagt — det har jeg i alt Fald ikke villet sige —, at Staten absolut ikke løber nogen Risiko med Hensyn til de Eksportkreditter, der er givet til Burmeister & Wain.“

og dernæst:

„Her er Forholdet det, at Burmeister & Wain først kommer til at staa i Forpligtelse overfor Staten, Eksportkredit-ten vedrørende, den Dag en eller anden af Kreditorerne enten ikke kan betale og derfor nægter at betale eller beder om Henstand, fordi der er Vanskeligheder med at betale; og i Tilfælde af, at denne Henstand indrømmes, og Burmeister & Wain ikke kan stille de fornødne Midler til Disposition — og det har Burmeister & Wain ikke i alle Tilfælde kunnet, det drejede sig om nogle Tilfælde — til at